

ARISTOPHANE

Les Acharniens

Dicéopolis à l'Assemblée.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

- Ὅσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν,
 ἦσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιά, τέτταρα ·
 ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργα.
 Φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνοσ ;
 5 — Ἐγῶδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδῶν,
 τοῖσ πέντε ταλάντοισ οἷσ Κλέων ἐξήμεσεν.
 Ταῦθ' ὡσ ἐγανώθην, καὶ φιλω τοὺσ ἱππέασ
 διὰ τοῦτο τοῦργον · ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
 — Ἄλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγωδικόν,
 10 ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
 ὁ δ' ἀνεῖπεν · « Εἴσαγ', ᾧ Θεόγνι, τὸν χορόν.
 Πῶσ τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖσ τὴν καρδίαν ;
 — Ἄλλ' ἕτερον ἦσθην, ἠνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
 Δεξίθεοσ εἰσῆλθ' ἀσόμενοσ Βοιώτιον.
 15 — Τῆτεσ δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδῶν,
 ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρισ ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
 Ἄλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου ἄγω ῥύπτομαι
 οὔτωσ ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰσ ὄφρυσ
 ὡσ νῦν, ὀπότ' οὔσησ κυρίασ ἐκκλησίασ
 20 ἐωθινῆσ ἔρημοσ ἢ πνύξ αὐτήι ·
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κᾶνω καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον ·
 οὐδ' οἱ πρυτάνεισ ἤκουσιν, ἀλλ' ἀωρία
 ἤκοντεσ, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶσ δοκεῖσ
 25 ἐλθόντεσ ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
 ἀθρόοι καταρρέοντεσ · εἰρήνη δ' ὅπωσ
 ἔσται προτιμῶσ οὐδέν · ᾧ πόλισ, πόλισ.
 Ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστοσ εἰσ ἐκκλησίαν
 νοστῶν κάθημαι · κᾶτ' ἐπειδᾶν ᾧ μόνοσ,
 30 στένω, κέχνηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
 ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
 ἀποβλέπων εἰσ τὸν ἀγρόν, εἰρήνησ ἐρῶν,
 στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
 ὃσ οὐδεπώποτ' εἶπεν · « Ἄνθρακασ πρίω »,
 35 οὐκ « ὄξοσ », οὐκ « ἔλαιον », οὐδ' ἦδει « πρίω »,
 ἀλλ' αὐτόσ ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπήν.
 Νῦν οὖν ἀτεχνῶσ ἤκω παρεσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺσ ῥήτορασ,
 ἐάν τισ ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνησ λέγη.
 40 Ἄλλ' οἱ πρυτάνεισ γὰρ οὔτοἰ μεσημβρινοί.

Dicéopolis chez Euripide.

- ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
- ᾽Ωρα ᾽στὶν ἄρα καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν·
καὶ μοι βαδιστέ᾽ ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
- 395 Παῖ παῖ.
ΘΕΡΑΠΩΝ
Τίς οὗτος ;
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ᾽Ἐνδον ἔστ' Εὐριπίδης ;
ΘΕΡΑΠΩΝ
Οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ;
ΘΕΡΑΠΩΝ ᾽Ορθῶς, ᾧ γέρον ·
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποεῖ
400 τραγωδίαν.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
᾽Ω τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὄθ' ὁ δοῦλος οὕτως σοφῶς ὑποκρίνεται.
Ἐκκάλεσον αὐτόν.
ΘΕΡΑΠΩΝ ᾽Αλλ' ἀδύνατον.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ᾽Αλλ' ὅμως.
Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἄλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
405 ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί ·
Δικαιόπολις καλεῖ σ' ὁ Χολλείδης, ἐγώ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
᾽Αλλ' οὐ σχολή.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
᾽Αλλ' ἐκκυκλήθητ'.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ᾽Αλλ' ἀδύνατον.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ᾽Αλλ' ὅμως.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
᾽Αλλ' ἐκκυκλήσομαι · καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
410 Εὐριπίδη —
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
Τί λέλακας ;
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
ἀναβάδην ποεῖς,
ἐξὸν καταβάδην ; οὐκ ἐτὸς χωλοῦς ποεῖς.
Ἄτὰρ τί τὰ ράκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεεινὴν ; οὐκ ἐτὸς πτωχοῦς ποεῖς.
᾽Αλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
415 δός μοι ράκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν ·
αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Τὰ ποῖα τρύχη ; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδὶ
ὁ δὺσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

420 Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοῖνικος ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Οὐ Φοῖνικος, οὐ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοῖνικος ἀθλιώτερος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ποίας ποθ' ἀνήρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων ;
Ἄλλ' ἢ Φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

425 Οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἄλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
ἂ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὐτοσί ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Οὐ Βελλεροφόντης · ἀλλὰ κάκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

430 Οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον ·

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ναί, Τήλεφον ·
τούτου δὸς, ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ᾠ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ρακῶματα.
Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ρακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἴνους. Ἴδού, ταυτὶ λαβέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

435 ᾠ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, πειδῆπερ ἐχαρίσω ταδί,
κάκεῖνά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ρακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

440 Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή ·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίους σκιμαλίσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

445 Δώσω · πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾶ φρενί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἀγὼ φρονῶ.
Εὐ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
Ἄτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Τουτὶ λαβὼν ἀπελθε λαΐνων σταθμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

450 ᾠ θύμ', ὀρᾶς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων · νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,

- δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνω.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
 Τί δ', ᾧ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος ;
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
 455 Χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
 Λυπηρὸς ἴσθ' ὦν κάποχώρησον δόμων.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
 Φεῦ · εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
 Ἔπελθέ νῦν μοι.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
 Μάλλά μοι δὸς ἐν μόνον,
 κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
 460 Φθείρου λαβὼν τόδ' · ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
 Οὐπω μὰ Δί' οἴσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
 Ἄλλ', ᾧ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον,
 δός μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
 Ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν.
 465 Ἔπελθε ταυτηνὶ λαβὼν.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
 Ἄπερχομαι.
 Καίτοι τί δράσω ; δεῖ γὰρ ἑνὸς οὐ μὴ τυχῶν
 ἀπόλωλ'. Ἄκουσον, ᾧ γλυκύτατ' Εὐριπίδη ·
 τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοῦ πρόσειμ' ἔτι ·
 εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
 470 Ἄπολεῖς μ'. Ἴδού σοι. Φροῦδά μοι τὰ δράματα.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
 Ἄλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. Καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
 ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνουσ στυγεῖν.
 Οἷμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' · ἐπελαθόμεν
 ἐν ᾧπὲρ ἔστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
 475 Εὐριπίδιον ᾧ γλυκύτατον καὶ φίλτατον,
 κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
 πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον ·
 σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
 Ἄνῆρ ὑβρίζει · κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
 480 ᾠθύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
 Ἄρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
 μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν ;
 Πρόβαινέ νυν, ᾧ θυμέ · γραμμὴ δ' αὐτή.
 Ἔστηκας ; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην ;
 485 Ἐπήνεσ' · ἄγε νυν, ᾧ τάλαινα καρδία,
 ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾶτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
 παράσχεσ' εἰποῦσ' ἄττ' ἂν αὐτῇ σοὶ δοκῇ.
 Τόλμησον, ἴθι, χώρησον · ἄγαμαι καρδίας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

ᾠ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
Τί φέρεις ;

ΒΟΙΩΤΟΣ

875 Ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
ὀρίγανον, γλαχῶ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοῖως, ἄτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ὡσπερὲι χειμῶν ἄρα
ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙΩΤΟΣ

880 Καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελοῦρως, πικτίδας,
ἰκτίδας, ἐνύδριας, ἐγγέλιας Κωπαΐδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

ᾠ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κορᾶν,
ἔκβαθι τῶδε κήπιχάριτται τῷ ξένῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

885 ᾠ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. Δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
890 Σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγελυν,
ἤκουσαν ἔκτω μόλις ἔτει ποθουμένην ·
προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν' · ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
Ἄλλ' εἴσφερ' αὐτὴν · μηδὲ γὰρ θανῶν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.

ΒΟΙΩΤΟΣ

895 Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενείσεται ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί ·
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Ἴώνγα ταῦτα πάντα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Φέρε, πόσου λέγεις ;
ἢ φορτί' ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ;

ΒΟΙΩΤΟΣ

900 Ἴών,
ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
ἢ κέραμον.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Ἀφύας ἢ κέραμον ; ἄλλ' ἐντ' ἐκεῖ ·

ἀλλ' ὅ τι πὰρ ἀμὶν μή 'στι, τῷδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

905 Ἐγῶδα τοίνυν · συκοφάντην ἔξαγε
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Νῆ τὼ σιώ,
λάβοιμι μέντ' ἀν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ,
ἅπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Μικκός γα μάκος οὗτος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ἄλλὰ πᾶν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

910 Ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστὶ ;

ΒΟΙΩΤΟΣ

Τῷδ' ἐμὰ

Θεῖβαθεν, ἴττω Δεύς.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

Ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Τί δὲ κακὸν παθὼν
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Τί ἀδικεῖμενος ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

915 Ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιστώτων χάριν.
Ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ἐπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Νεώριον θρυαλλίς ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

Οἶμαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Τίνι τρόπῳ ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

920 Ἐνθεὶς ἂν εἰς τίφην ἀνὴρ βοιώτιος
ἄψας ἂν εἰσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον
δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν
κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

925 σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

Μαρτύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ευλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα ·
 δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω
 ὡσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῆ φερόμενος.

ΧΟΡΟΣ

930 Ἐνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ
 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν
 οὕτως ὅπως
 ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
 τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
 πυρορραγές
 κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

ΧΟΡΟΣ

935 Τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
 κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
 φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-
 χος καὶ κύλιξ
 τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.

ΧΟΡΟΣ

940 Πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-
 γείῳ τοιούτῳ χρώμενος
 κατ' οἰκίαν
 τοσόνδ' ἄει ψοφοῦντι ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

945 Ἴσχυρόν ἐστίν, ὦ ἄθ', ὥστ'
 οὐκ ἂν καταξειάς ποτ', εἴ-
 περ ἐκ ποδῶν
 κάτω κᾶρα κρέμαιτο.

ΧΟΡΟΣ

Ἦδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Μέλλω γέ τοι θερίδδειν.

ΧΟΡΟΣ

950 Ἄλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
 θέριζε καὶ πρόσβαλλ' ὅποι
 βούλει φέρων
 πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
 Αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.

ΒΟΙΩΤΟΣ

Ἵπόκυπτε τὰν τύλαν ἰών, Ἴσμήνιχε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

955 Ἐῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
 Πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως ·
 κἂν τοῦτο κερδάνης ἄγων τὸ φορτίον,
 εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὔνεκα.